

ἀνενέωσαν τὴν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀμυναν, καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς 3—9 Αὐγούστου 1809 κατέβαλον ἐπαρρησιμμένως τοὺς ἐχθροὺς, προήλθεν ἀπὸ τοῦ σπηλαίου αὐτοῦ καὶ ὁ Ὁφερ, ἀναλαβὼν ἤδη τὴν ὑπερτάτην ἡγεμονίαν τῆς ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς κυρίων καὶ προνομίων ἐπαναστάσεως Τιρολίας. Ὁ Λερέβριος, ἡγετῆς τῆς 13 Αὐγούστου καλὴν περὶ τὸ ὄρος Ἰσελ,

σωθῆ, ἀλλὰ διὰ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτα δὲν ἐδέχθη τὴν γενομένην αὐτῷ πρότασιν τοῦ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Αὐστρίαν. Ἐπὶ δύο δὲ μῆνας διετέλεσε κρυπτόμενος εἰς χιονοσκεπῆ τινα καλύβην τῶν ὀρέων καὶ οὐδ' αἱ ὑποσχέσεις, οὐδ' αἱ ἀπειλαὶ τῶν Γάλλων στρατηγῶν ἱσχυρὰν νὰ εὗρωσι προδότην τινὰ τῆς καταφυγῆς ἐκείνης. Τελευταῖον ὁ ἱερεὺς Δονάυς, πάλαι μὲν ποτὲ φίλος τοῦ Ὁφερ διατελέσας, ἔπειτα δὲ νομίσας ἐνυτὸν ἀδικηθῆντα ὑπ' ἐκείνου, ἀπεκάλυψεν εἰς τὸν στρατηγὸν Βαρτγαϊν Διλλιέρτον τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου, ὁστις ἔδωκεν ἄσυλον εἰς τὸν γενναῖον τῆς πατρίδος πρόμαχον, αἰχμαλωτισθέντα οὕτω, τὴν 20 Ἰανουαρίου 1810, μεθ' ὅλων τῶν οἰκείων. Φρουρούμενος δ' ἐπειμείων, ἀπήχθη εἰς Μάντουαν, ὅπου ἐδικάσθη ὑπὸ στρατοδικείου, τοῦδοποιου ἢ πλειονοψηφία δὲν ἐπέβαλε θανατικὴν ποινὴν. Ἀλλὰ διὰ τηλεγράφου διετάχθη ἐκ Μεδολάνων ἡ ἐντὸς 24 ὥρων θανάτωσις τοῦ Ὁφερ, ὥστε ἡ μεσολάβησις τῆς Αὐτρίας ἥτις ἤθελε βεβαίως εἰσακουσθῆ, οἷον προέκειτο ἤδη ὁ γάμος τοῦ Ναπλέοντος, μετὰ τῆς Μαρίας Λουδοβικείας, ἐπῆλθε βραδείως. Ὁ Ὁφερ ἐταυρεκρίσθη εἰς Μάντουαν τὴν 20 Φεβρουαρίου 1810, ἀντεπεξῆλθε δὲ εἰς τὸν θάνατον γενναίως, δὲν ἐδέχθη νὰ τῷ κλείσωσι τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διέτεξε μόνος αὐτὸς « πῦρ ».

Ἀνδρέας Ὁφερ.

ἐπαγκρίσθη νὰ ὑποχωρήσῃ, ὁ δὲ Ὁφερ διεξήγαγεν ἤδη τὴν στρατιωτικὴν καὶ πολιτικὴν διοίκησιν, ἐν μίσῳ τῶν δεινότερων ἀνωμαλιῶν, μέχρι τῆς ἐν Βιέννῃ εἰρήνης (14 Ὀκτωβρίου). Τότε, προτρέψαντος τοῦ ἀρχιδουκὸς Ἰωάννου δι' ἰδίας ἐπιστολῆς τοὺς Τιρολίους εἰς ὑποταγὴν, καὶ εἰς ἀλόντων ἀπάντα γόθεν ἐχθρικῶν σωμάτων εἰς τὰ Τιρολικὰ ὄρη, ὁ Ὁφερ ὑπετάχθη, κατὰ τὸν Νοέμβριον, εἰς τὸν ἀντιβασιλέα Εὐγένιον καὶ εἰς τὰ βαυαρικὰ στρατεύματα. Ἀλλ' ἀπατηθεὶς ἀπὸ τὴν ἀγγελίαν ὅτι ἐπέρχεται νικηφόρος ὁ ἀρχιδουξ Ἰωάννης, ἀνέλαβε πάλιν τὸν ἀγῶνα, καὶ ἐνίκησε μὲν πολλαχοῦ τοὺς ἐχθροὺς, ἐπειδὴ ὁμοῦς ἡ ἀντίστασις δὲν ἦτον ἤδη γενικὴ ἐναγκάσθη νὰ ὑποκύβῃ. Τότε ἠδύνατο εὐχερῶς νὰ

Ο ΛΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ).

Τὸ Λουῆρον, τὸ λαμπρότερον καὶ σεβαστότερον οἰκοδόμημα τῶν Παρισίων, ἄλλοτε κατοικία τῶν βασιλέων, εἶναι τὴν σήμερον ναὸς τῆς καλλιτεχνίας. Αἱ πολυτελεῖς αὐτοῦ αἰθουσαὶ κατοικοῦνται σήμερον ἀπὸ τ' ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας ἀγαλματοποιίας καὶ τῆς νέας ζωγραφικῆς, καὶ κατ' ἔτος ἐν αὐταῖς γίνονται ἡ τὴν πρόσοδον τῆς τέχνης μετροῦσα καὶ ἐνταυτῷ προκαλοῦσα ἐκθεσίς τῶν ἔργων τῶν συγχρόνων ζωγράφων. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἀνοίγονται καθ' ἐκάστην αἱ πύλαι τοῦ καταστήματος, καὶ ἡ εἴσοδος εἶναι εἰς ῥητὰς ὥρας ἐπιτετραμμένη εἰς ἕκαστον προ-